

Onze kapitalistische maatschappij verandert langzaam in een consumptie staat waarbij consumeren en steeds meer consumeren voorop staat. Kapitalisme wordt vertaald naar koop en wordt gelukkig. Maar de echte waarde van kapitalisme is niet koop en wordt gelukkig. Natuurlijk kapitalisme heeft het woord kapitaal in zich. Volgens mij heeft het te maken met investeren van geld met de verwachting winst te maken. Niet de staat bepaald de investering en de winst maar de individu bepaald de investering en de markt de winst. Er wordt iets geproduceerd in een fabriek en om winst te maken wordt het aan de markt overgelaten, waarbij vraag en aanbod uiteindelijk de prijs bepalen. Veel vraag weinig aanbod en de prijs zal stijgen.

Echter de laatste tijd gaat het meer om steeds meer winst te halen. Desnoods door meer en meer uit een product te knippen zonder te kijken naar consequenties anders dan meer geld verdienen. Ik bedoel er worden productielijnen overgeplaatst naar de goedkoopste landen zonder dat er gekeken wordt naar de arbeidsomstandigheden. We laten kinderen in de meest afschuwelijke fabrieken onze kleding maken. Ook het transport moet zo goedkoop mogelijk, niet kijken naar het milieu maar naar de prijs. Produceren tegen de laagste prijs en de maximale winst maken. Geen kwaliteit leveren maar kwantiteit

Uiteindelijk zal dat leiden tot meer consumeren maar zijn we daar niet een beetje mee uit balans geraakt. Is spenderen en kopen echt de manier om gelukkig te worden. Ik snap heel goed dat er elke keer een nieuwe telefoon gekocht moet worden, al doe ik met deze trend niet mee, elke week nieuwe schoenen, ondanks dat oudere schoenen vaak het lekkerst lopen, elke dag nieuwe kleding, ik ben openlijk mode bewusteloos, en minimaal één keer per jaar een compleet nieuwe inrichting, de kringloopwinkels zijn er blij mee. Naast het kopen, kopen, kopen moeten we natuurlijk laten zien wat we gekocht hebben. En natuurlijk op Instagram en Facebook, duidelijk laten zien hoe goed we het wel niet hebben met al onze nieuwe spullen. Maar worden we daar echt heel erg gelukkig van, laten we ons dat een afvragen.

We produceren een afvalberg die nu al te groot is om te verwerken. Afval wordt door water en de wind over de hele aarde verspreid en dat leidt tot rotzooi en ellende alom. In de oceaan zijn plasticeilanden ontstaan waar het zeeleven last van heeft. Niet alleen raken dieren verstrikt in plastic maar kleine deeltjes plastic worden gegeten door vissen die uiteindelijk op ons bord komen. We voeren onszelf indirect onze plastic rotzooi. Daarnaast exporteren wij ons afval naar de armere landen die wij daarmee opzadelen met een probleem dat generaties lang zal blijven bestaan.

We buiten mensen uit, en helaas ook heel veel kinderen om maar te voorzien in onze koopgekte. We sluiten groepen mensen uit, laten armoede bestaan en ontnemen kinderen de kans op onderwijs en een goede baan, een meningsvol leven. En waarom, om mee te kunnen doen met al die gekte waarvan wij denken dat we dat nodig hebben.

Houden we ons niet een heel klein beetje voor de gek met het opbieden tegen elkaar. Met te laten zien dat ons leven een aaneenschakeling is van feest en vreugde. Dat wel elke dag uit eten kunnen gaan in de meest luxe en trendy restaurants. Laten we sociale media niet en heel klein beetje te veel ons leven dicteren. En niet alleen ons leven maar ook ons wereldbeeld. Niet alleen door te kijken naar al die andere die ook zo'n geweldig leven hebben maar ook door complottheorieën zonder twijfel toe te laten in ons leven. Het past een beetje in deze tijd.

Wordt een mens gelukkiger van meer spullen hebben. Is het doel nu echt om steeds meer en meer geld te hebben zodat we steeds meer en meer kunnen uitgeven. Het lijkt er wel heel erg op. Ondanks dat er nog nooit is aangetoond dat geluk gemeten kan worden naar de hoeveelheid geld die iemand heeft of uitgeeft. Er groeien mensen op met het idee dat de wereld om hen draait en hun luxe

leventje, een leven waarin alles perfect moet zijn en iedereen klaar staat om aan hun wensen en eisen te voldoen. Psychiaters krijgen het er straks maar druk mee.

Natuurlijk is het gebrek aan geld een echt probleem maar daar gaat het al lang niet meer over. Gebrek aan geld betekend veel meer dan niet kunnen kopen. Het betekent ook dat mensen niet mee kunnen doen aan de maatschappij en in een isolement komen, aan de kant van de maatschappij komen te staan. Alleen opgemerkt als er een rimpeling ontstaat in ons oh zo aan de buitenkant perfecte uitzijende leventje. Als we op internet zien dat iemand een groot bedrag moet terug geven aan de overheid of als de belastingdienst de toeslagenwet niet helemaal goed kan uitvoeren.

We vertrouwen de overheid, de banken en de pensioenfondsen om er voor te zorgen dat ons welvarende leven blijft zoals het is. Er mag geen enkele rimpeling in komen. We vertrouwen op de farmaceuten om ons eeuwig jong te houden, leven komt met verval maar dat mag nooit getoond worden. We hopen dat we in de sportschool strak en gespierd blijven en aldus aantrekkelijk. We moeten wel als we luisteren naar al die al dan niet zelf benoemde deskundige. Liever goed geld uitgeven aan indoorsporten dan wandelen of rennen in de natuur. Liever op een home trainer dan werkelijk op de fiets stappen. Psychiaters krijgen het er straks maar druk mee.

We bouwen en leven op dat geen leven is maar een kopie van wat men verwacht. Waarin een goed leven dat op sociale media laat zien wat er niet is. Klatergoud en spiegels maskeren wat er daadwerkelijk is. Consumenten en steeds meer want dat maakt gelukkig, maar wie betaald dat allemaal. Werpen we ons massaal in de schulden om er maar bij te horen. Of is er een financieel plan. Mocht het klatergoud te veel van jouw budget vergen dan heb ik een mogelijke oplossing, nee dan heb ik twee mogelijke oplossingen.

Oplossing 1 maak je los van de gekte

Oplossing 2 zoek een extra inkomen om van jouw eventuele schulden af te komen.

De eerste moet jij echt zelf doen met nummer twee kan ik helpen. Zie zelf maar in dat een leven tussen spiegels leeg en doelloos is. Uiteindelijk zal niemand meer kijken naar al die foto's van jezelf, zal niemand meer willen weten waar jij gegeten hebt en waar jouw laatste vakantie naar toe ging.

Stoppen met de gekte en los komen van sociale media lijkt misschien onmogelijk maar geloof me het is te doen. En om los te komen van de gekte is helemaal los komen van sociale media niet eens nodig. Gewoon een keer niet een foto posten van een te duur restaurant of die net te exotische vakantie die jij eigenlijk niet kan betalen. Na een paar weken ga je niet meer denken aan al die klatergoud momenten en zal je merken dat een patatje op de hoek ook smaakvol kan zijn, dat vakantie in eigen land ook hele mooie plaatjes oplevert, nog een voordeel ze verstaan je allemaal.

Nummer twee wordt al een stuk lastiger, immers een leven vol klatergoud opbouwen naast jouw daadwerkelijke baan is al een tweede dagtaak, en kost waarschijnlijk nog geld ook. Wie meer uitgeeft dan hij ontvangt komt uiteindelijk in de problemen, en in de schulden terecht. En schulden hebben de onhebbelijkheid om schulden mee te nemen. En dan wordt de uitdaging alleen maar groter. En omdat een actief sociale media leven tijd vergt is er bijna geen andere oplossing dan geld verdienen met dat sociale media leven, en dat is helaas niet voor iedereen weggelegd. Stoppen en los komen van de gekte is echt de eerste stap.

Niet met elke hype meedoen en een keer een uitverkoop overslaan geeft geen enkele schade aan de gezondheid. Een keer niet direct de nieuwste iPhone hebben heeft geen enkele nadelige gevolgen. Echt niet. Het heeft wel positieve gevolgen, er hoeft minder geproduceerd te worden, Zeker als we dat met zijn alle doen, minder uitgeven. Accepteren dat een leven ook zeer de moeite waard is zonder met elke nieuwe hype mee te doen, zonder elke gelegenheid aan te grijpen nieuwe spullen te kopen, zonder direct al jouw verworvenheden op sociale media te zetten.